

Stockholm den 9 april 2021

R-2021/0562

Till Finansinspektionen

FI dnr 20-14833

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 9 mars 2021 beretts tillfälle att avge yttrande över promemorian Förslag till ändrade föreskrifter om kapitaltäckning och ersättningsystem för värdepappersbolag.

Sammanfattning

Advokatsamfundet har i huvudsak inget att invända mot promemorians förslag.

Advokatsamfundet vill emellertid särskilt framföra följande synpunkter:

Synpunkter

I den remitterade promemorian anges (s. 16) ”bestämmelser som går utöver det som direkt framgår av värdepappersbolagsförordningen och värdepappersbolagsdirektivet vara välmotiverade och väl underbyggda och syfta till proportionerlig och effektiv tillsyn”.

Det är enligt Advokatsamfundet oklart vad som avses med ”effektiv” tillsyn. Som Advokatsamfundet tidigare har påpekat¹ uppstår på svenska ofta ett språkligt problem med att göra skillnad på att en viss åtgärd *får avsedd effekt* (verkan) (på engelska: *effective*) respektive att en åtgärd utförs på ett sätt *som minimerar de resurser som*

¹ Se Advokatsamfundets remissvar den 8 september 2015 över Finansdepartementets promemoria Förstärkt insättningsgaranti (Fi2015/3438).

krävs för att få åtgärden utförd (på engelska: *efficient*). Det är oklart i vilken mening Finansinspektionen använder ordet.

Ur företagets synvinkel är det angeläget att tillsynen är ”effektiv” i den meningen att de resurser som krävs för efterlevnad minimeras (alltså *efficiency*). Detta framhävs också i Finansinspektionens instruktioner, enligt vilka inspektionen ”ska se till att de regelverk och rutiner som myndigheten disponerar över är kostnadseffektiva och enkla för medborgare och företag att förstå och följa” (se 2 § förordningen [2009:93] med instruktion för Finansinspektionen). Med ”effektiv” torde sålunda förstås åtminstone ”kostnadseffektiv”. Finansinspektionen bör sålunda motivera val av regleringsalternativ med tydlig hänvisning till hur kostnadseffektiviteten har bedömts och på vilka grunder. Detta förefaller inte (alltid) ha gjorts i föreliggande fall, t.ex. avseende den föreslagna bestämmelsen i 8 kap. 3 a § i tillsynsföreskrifterna (jfr s. 22 i remisspromemorian).

På s. 32 i remisspromemorian sägs:

”En skillnad mellan direktiven är att det i artikel 30.1 j i värdepappersbolagsdirektivet anges vad ersättningarna återspeglar medan det i artikel 92.2 g i kapitaltäckningsdirektivet anges vad ersättningarna *bör* återspegla.”

Advokatsamfundet ifrågasätter huruvida Finansinspektionen i det här fallet kan ha övertolkat det exakta ordvalet i den svenska språkversionen av kapitaltäckningsdirektivet. De ord som motsvarar den svenska versionens ”bör” anges i den engelska som *should*, i den tyska som *sollte*, i den franska *devrait* och i den spanska *debe*; inget av de orden motsvarar ”bör” utan i stället ”ska”. Det framstår därför som om den av Finansinspektionen påtalade skillnaden mellan de båda direktiven visserligen möjligen kan utläsas av en mycket bokstavstrogen tolkning av specifikt den svenska språkversionen, men att en sådan tolkning är utesluten med hänsyn till andra språkversioner. Det framstår vidare som att det också i sak inte finns någon anledning att göra åtskillnad mellan de båda regleringarna.

Vad gäller de kostnader som företagen kan åsamkas genom de föreslagna nya reglerna förefaller Finansinspektionen endast ha räknat med sådana kostnader som kan uppstå direkt i samband med implementeringen av de nya reglerna. Vad Advokatsamfundet förstår har Finansinspektionen inte försökt uppskatta vad kostnaderna för den löpande

efterlevnaden under en viss tidsperiod, t.ex. 5 eller 10 år, skulle vara.
Finansinspektionen kan därför inte sägas ha utfört en tillfredsställande
konsekvensanalys.

På t.ex. s. 50, 55, 57 och 58 i remisspromemorian sägs att föreslagna ändringar inte
förväntas påverka konsumenterna eller samhället. Om detta vore fallet förefaller
regleringen, som således endast skulle påverka företagen, inte vara motiverad.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander